

کمیته بین‌المللی برای نجات آثار باستانی دشت پاسارگاد

اطلاعیه در مورد سالگرد تاسیس کمیته و ماجرای به زیر آب رفتن آرامگاه کوروش بزرگ

هموطنان گرامی

یک سال از تاسیس «کمیته بین‌المللی نجات آثار باستانی دشت پاسارگاد» می‌گذرد. یک سال است که این کمیته، به عنوان اولین و تنها سازمان بین‌المللی غیر دولتی، غیر انتفاعی و بدون ارتباط‌هایی سیاسی یا مذهبی، مسئولیت کوشش در راه نجات آثار باستانی و گنجینه‌های بشری ایرانزمین را بر عهده گرفته است. آشکار شدن اثرات ویرانگر آبیگری سد سیوند در سال گذشته آغازگر فعالیت‌های ما بود. خبر را یک باستان‌شناس، چند کاوشگر در تنگه بلاغی، و تنی چند از کارمندان سازمان میراث فرهنگی مطرح کرده بودند و، بی آن که خبرگزاری‌های رسمی داخلی یا خارجی توجهی چندانی به آن نشان داده باشند، جماعتی این خبر را شنیده و دل‌نگران و هراسان می‌خواستند به جهانیان بگویند که: «آبیگری سد سیوند دشت پاسارگاد را، با همه‌ی آنچه در آن است، به زیر آب خواهد برد و به آرامگاه کوروش بزرگ صدمه خواهد زد و احتمالاً حتی آثار باستانی تخت جمشید را در خطر خواهد انداخت.»

کمیته بین‌المللی نجات در چنان شرایطی بوجود آمد و با همراهی مردمانی متمدن، علاقمند به گنجینه‌های ملی و بشری، و با کمک قابل‌تحسین رسانه‌هایی آگاه و دلسوز، وجدان‌های همه‌ی بشریت را مورد خطاب قرار داده و آنان را از خطری که بر سر یک سرزمین تاریخی سایه افکنده بود آگاه کرد. وظیفه‌ی ما گردآوری اطلاعات لازم و قابل‌انکاء و انتشار گسترده آن بود. این نوع آگاهی‌گرفتن و دادن که، به عقیده ما، یکی از اساسی‌ترین راه‌های هوشیار کردن و هشدار دادن به جوامع بشری است، مسئولیتی است که ما با دل و جان و بدون کمترین چشم‌داشت مادی یا غیر مادی بر عهده گرفته و تا هر کجایی که لازم باشد ادامه خواهیم داد.

در طول یک سال گذشته، علیرغم سنگ‌اندازی‌ها و رفتارهای غیرمسئولانه افرادی بی‌توجه به هویت ملی و بشری، صحت همه‌ی آن‌چه را که مطرح می‌کردیم و از جانب مسئولان فاقد صلاحیت ادعاهایی مغرضانه خوانده می‌شد بر همگان ثابت شد. اکنون دیگر، به اعتبار کشفیات و گفته‌های باستان‌شناسان و کاوشگران ایرانی و غیر ایرانی، ثابت شده است آثاری که زیر تنگه بلاغی قرار دارد و با آبیگری سد سیوند نابود خواهند شد - مثل کارخانه‌ها، خانه‌های روستایی، باغ‌ها، کوشک‌ها و جاده‌ها و گورستان‌های ماقبل تاریخ و بسیار چیزهایی دیگر - علاوه بر ارزش‌های باستانی و تاریخی، از نظر جامعه‌شناسی، زیست‌شناسی و مردم‌شناسی هم بسیار با اهمیت، با ارزش و استثنایی هستند. اکنون دیگر (حداقل از دید برخی از باستان‌شناسان و زمین‌شناسان معتبر) ثابت شده است که اثرات بعدی این آبیگری به طور قطع بر آرامگاه کوروش بزرگ اثر خواهد گذاشت و آن را به مرور از بین خواهد برد.

این خطرات (حتی اگر احتمالی هم باشند) تنها شامل از بین رفتن آرامگاه یک شخص یا شخصیت مهم و یا نابودی شهری باستانی نیست، بلکه باید آن را همچون خطر از بین رفتن مجموعه‌ای دانست که اولین نمادهای آزادی انسان، آزادی ادیان، و افکار و ارزش‌هایی است که اکنون ما کل آنها را به نام «حقوق بشر» می‌شناسیم. و به راستی کدامین انسان امروزی و مسئولی را می‌توان یافت که نخواهد برای نجات این مجموعه‌ی با ارزش و افتخارآمیز قدمی بردارد؟ ما به خوبی واقفیم که کارهای زیادی برای خنثی کردن هدف‌ها و تلاش‌های علاقمندان به گنجینه‌های ملی و بشری ما انجام می‌شود. حتی، به نظر می‌رسد، تهیه و انتشار عکس‌هایی ساختگی از به زیر آب رفتن آرامگاه کوروش کبیر - که این روزها در فضای اینترنت می‌گردند - نیز برای عادی کردن این خیال تلخ و برداشتن قبح این فاجعه‌ی فرهنگی است. اما هیچ کدام از این کارها نمی‌تواند مانع ادامه‌ی راه کوشندگان و عاشقان ایرانزمین برای حفظ فرهنگ مادی و معنوی درخشان آن باشد.

کمیته بین‌المللی نجات آثار دشت پاسارگاد، در شروع دومین سال فعالیت‌های خود، ضمن دعوت همگان به شرکت در هفته برگزاری سالگرد تاسیس کمیته نجات (28 اگوست - 3 شهریور) بار دیگر مردمان آگاه و علاقمند به فرهنگ‌های با ارزش بشری را به کمک می‌طلبد و از آنها می‌خواهد تا با رساندن خبرهای این کمیته به مردمان ایرانی و غیر ایرانی حداقل همگان را از امکان وقوع چنین حادثه‌ای با خبر کنند.

طبیعی است که کمیته‌ی نجات کماکان به مکاتبات و تماس‌های خود با مجامع بین‌المللی مربوط به حفظ آثار و گنجینه‌های بشری ادامه داده و به طور مرتب همگان را از وضعیت مجموعه‌ی پاسارگاد مطلع خواهند کرد.

با مهر و احترام

کمیته بین‌المللی نجات آثار دشت پاسارگاد

بیست و ششم اگوست 2006

www.savepasargad.com